

Хотів би я безжурним юнаком...

П'єр де Ронсар

Хотів би я безжурним юнаком,
Як дощ злотистий, падать по краплині
Кассандрі в лоно о нічній годині,
Поки їй очі не потьмарить сном.
Хотів би я осяяним биком
З'явитись у квітучій долині
І викрасти, і понести на спині
Кохану із заплетеним вінком.
Хотів би стать Нарцисом ненароком,
А щоб вона зробилася потоком,
В ній цілу б ніч купавсь я без кінця.
І ще б хотів, щоб ніч оця прозора
Була без краю і повік Аврора
Не відкривала їй свого лиця.

Автор: П'єр де Ронсар, переклад: Ф. Склєра